

Prometheus

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 17 nr. 9

september 2005

POLITISK LEDERSKAB

Orkanen Katrina har med sine ufattelige ødelæggelser i Louisiana, Mississippi og Alabama også trukket et mærkbart spor hen over dette nummer af Prometheus. Vi havde på forhånd planlagt at give os selv ekstra spalteplass til at fortælle en skræmmende historie om de kredse i det amerikanske militær, man kunne frygte er gale nok til at udløse et amerikansk atomangreb på Iran. En sådan krig har længe stået øverst på vicepræsident Dick Cheneys ønskeseddel. Og krigsretorikken er vokset i takt med Bush-regeringens hjemlige økonomiske og politiske problemer. Det eneste vicepræsidenten og hans venner manglede, var et nyt »11. september«.

I stedet kom en endnu større katastrofe ved navn Katrina. Titusinder mistede livet, hundrede tusinder mistede deres hjem og én million blev drevet på flugt til de omkringliggende delstater. Utallige olieplatforme sank, og en fjerdedel af USA's raffinaderikapacitet blev sat under vand. Landets transportmæssige hovedpulsåre, Mississippifloden, fik en prop i enden. De økonomiske efterdønninger bliver enorme.

Det samme gør de politiske. George W. Bush står sammen med regeringen og alle de politisk udnævnte embedsmænd i civilforsvarsstyrelsen, FEMA, og det nye gigantiske ministerium for hjemlandets sikkerhed afklædt og afsløret som uduelige og inkompetente, grænsende til det kriminelle. Stod det til den fhv. redaktør på finansavisen The Wall Street Journal og vicefinansminister i Ronald Reagans regering, Paul Craig Roberts, blev hele Bush-regeringen omgående stillet for en rigsret og afsat.

USA vil ikke overleve som nation, hvis ikke der etableres et politisk lederskab, der kan tage ansvaret for at hjælpe de mange ofre for Katrinas hærgen. Samtidig må den amerikanske økonomiske politik tages op til en grundig revision. Orkanen blotlagde en fattigdom og en social ulighed, som et flertal af amerikanere aldeles ikke finder acceptabel. Derfor vil den amerikanske befolkning kræve, at der atter tages politisk ansvar for det almene vel. Sådan som Franklin D. Roosevelt gjorde det under krisen i 30'erne.

Og hvorfor ikke gøre det samme som Roosevelt: Start en massiv genopbygning af den fysiske infrastruktur i hele USA med en målrettet genopbygning af de fattige sydstater. Og for os i den øvrige verden: Indkald til en ny regeringskonference magen til den præsident Roosevelt samlede i Bretton Woods i 1944, så der atter kan etableres et internationalt finanssystem med faste valutakurser og kontrol med spekulative finansbevægelser. Et sådant politisk skifte er Bush-regeringen næppe indstillet på. Men det er de voksende demokratiske og republikanske kredse i Washington og de amerikanske delstater, som lytter til den fhv. demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouche. Og herfra kommer USA's fremtidige politiske lederskab.

ORKANEN KATRINA: USA's TSUNAMI

Allerede den **2. august** udsendte den amerikanske nationale vejrtiltjeneste, **NOAA**, en advarsel om, at vandtemperaturerne i det sydlige **Atlantehav** og **Den mexicanske Golf** havde nået udsædvanlige højder, og at man derfor kunne forvente, at de tropiske storme, der måtte blive dannet i de følgende uger, ville blive tilsvarende usædvanligt kraftige.

Denne alarm burde regeringen i **Washington** have reageret på. Det påpegede den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** i en pressemeddelelse den **31. august**, da det stod klart, at orkanen **Katrina** på sin hærgen gennem **Louisiana**, **Mississippi** og **Alabama** den **29. og 30. august** havde forårsaget ødelæggelser i samme gigantiske størrelsesorden, som den tsunami, der ramte kysterne omkring **Det indiske Ocean** den **26. december, 2004**.

USA har mange årtiers erfaringer med tropiske storme, og derfor burde **NOAA's** advarsel have udløst en almen mobilisering af den nationale civile beredskabsstyrelse, **FEMA**, og et forhøjet beredskab hos nationalgarden i de truede delstater. Og da den akutte fare for alvorlige oversvømmelser i storbyen **New Orleans** har været kendt af alle myndigheder i mere end et århundrede, burde præsident **George W. Bush** på forhånd have etableret en indsatsledelse på generalstabsniveau i ingeniørtropperne og nationalgarden. Men intet skete. Præsidenten og hele regeringen var på ferie, og lederen af **FEMA**, **Michael D. Brown**, foretog sig intet.

To dage inden **Katrina** buldrede ind over kysten, tilbød delstaten **New Mexico** at stille sin nationalgarde til rådighed for **FEMA**, og **Chicagos** borgmester, **Richard M. Daley**, stod klar med ekstra medicinsk og teknisk udstyr, men **FEMA** takkede nej tak.

Så mens **Bush**-regeringen sad handlingslammet i **Washington**, fulgte en hel verden med vantrø øjne, hvorledes situationen i **New Orleans** og de øvrige sønderknuste områder udviklede sig til en menneskelig katastrofe af ubegribelige proportioner. Befolkningerne i totalt raserede byer som **Biloxi** og **Gulfport** og et utal af bortskyllede landsbyer i **Mississippi** og **Alabama** sad i dagevis hjælpeløse uden vand og mad, medens mere end **100.000** mennesker kæmpede med vandmasserne i den oversvømmede storby **New Orleans**. Rædselsvækkende billeder af spædbørn, gamle og syge, der dør af tørst og udmattelse, alt imens desperate og sultne mennesker hænger og plyndrer de få butikker og supermarkeder, der ikke står under vand. Snigskytter, der skyder mod redningshelikoptere, og busser og lastbiler med nødhjælp, der kapers af bevæbnede bander. Og af krokodiller og hajer, der svømmer rundt mellem oppustede menneskelig i gaderne. **New Orleans** var blevet til helvede på jord.

I desperation indkaldte Louisianas guvernør, **Kathleen Blanco**, nyligt hjemvendte kamptropper fra Irak og gav for åben tv-skærm ordre til at skyde for at dræbe. En civilisation i opløsning.

I de følgende dage oprullede de amerikanske aviser og medier billedet af et **USA**, der tilsyneladende har mistet den nødvendige samfundsmæssige infrastruktur til at håndtere naturkatastrofer eller andre større nødsituationer.

Gennem flere årtier har de afdelinger af ingeniørtropperne, der vedligeholder diger og dæmninger i **New Orleans** og hele **Mississippi-deltaet**, gradvist fået skåret deres bevillinger ned. Under **Bush**-regeringen har budgettet nået et historisk lavpunkt. Der hvor vandet brød igennem, var et igangvæ-

rende reparationsarbejde blevet indstillet pga. budgetoverskridelser.

Den civile beredskabsstyrelse, **FEMA**, blev efter terrorangrebet den **11. september** underlagt det nye **Ministerium for Hjemlandssikkerhed**. Gradvist er hovedparten af **FEMA's** ressourcer blevet flyttet fra naturkatastrofe- over til terrorberedskab. Og **FEMA's** nye chef, **Michael D. Brown**, som præsident **Bush** udpegede i **2001**, har absolut ingen erfaring med beredskab overhovedet. Han kom fra en stilling som bedømmelseskommissær i den internationale forening af arabiske hesteavlere. En stilling han i øvrigt mistede pga. mistanke om ulovlige returkommissioner. **Michael D. Browns** eneste kvalifikation er et nært venskab med formanden for **George W. Bush's** første præsidentvalgkomité i **2000**, **Joe Allbaugh**.

Og **Bush**-regeringens største indenrigspolitiske satsning, Ministeriet for Hjemlandssikkerhed, står efter **Katrina**-katastrofen aflædt til skindet. På alle niveauer svigtede beredskabet, og den lokale, regionale og nationale koordinering, som skulle være det nye ministeriums varemærke, var totalt fraværende.

Den **1. september** samledes **Det amerikanske Senat** på eget initiativ for at bevillige **10 mia. dollars** til akut nødhjælp. Flere senatsmedlemmer henvendte sig diskret til **LaRouche** og udbad sig råd om de videre tiltag. Derfor omlagde **LaRouche** den **3. september** en allerede planlagt international telefonkonference med de unge fra **LaRouches Ungdomsbewægelse, LYM**, i **Europa, USA** og **Latinamerika** til en international webcast med fokus på den nødvendige politiske reaktion på **Katrina**-katastrofen.

Delvist henvendt til medlemmerne af **Senatet** sagde **LaRouche** bl.a.: »Sammenlign for eksempel med det, der skete den **11. september 2001**. Her var katastrofen i omfang hovedsagelig begrænset til begivenhederne den første dag. Der var eftervirkninger, men de aftog hurtigt og var hovedsagelig koncentreret til tiden omkring angrebet og i de ramte områder, i mindre grad **Washington D.C.**, i større omfang **New York**.«

»Det her er en helt anden situation. Takket være skødesløshed, manglende forberedelser og en uformåen til at sætte tingene i værk har en katastrofe, en menneskelig katastrofe, udviklet sig med stadig større hast, efter orkanen ramte. Og den bliver hele tiden værre og værre. Det er vores første problem.«

»Men problemet er også, at man internationalt sætter spørgsmålstegn ved, om **USA** egentligt fortsat er en nation. Om der overhovedet er nogen, der kører showet mere. Om vi fortsat vil eksistere som nation, en forhenværende supermagt, der har udviklet sig til en vittighed. Det er krisen – ikke alle de detaljer, som folk ringer ind om. Forslag om det ene og det andet. 'Skal vi ikke gøre det' og 'lad os gøre det her'. Stop det! Vi har ikke brug for alle de forslag. Vi har allerede folk, som ved, hvad situationen er. De er parate til at handle. De sidder i positionerne, og de ved, hvad de gør...«

»Det, vi derimod har behov for, er en topstyret, centralt koordineret indsats. Hvorfor? Fordi vi bliver nødt til at overbevise den amerikanske befolkning – og klodens øvrige nationer – om, at det her stadig er en stor nation, som er i stand til at leve op til sit ansvar og sine forpligtigelser. Så tilliden til **USA** og landets regering er lige nu en vigtig del af den humanitære katastrofe.«

»Hvis ikke vi kan overbevise os selv om, at vi nok skal

takle den her situation – hvilket vi hidtil på ingen måder har gjort – så kommer vi slet ikke til at have en nation. Og da vi netop nu befinder os midt i en periode, hvor det internationale finans- og betalingssystem er på vej mod det værste økonomiske sammenbrud i moderne tid, ville et sammenbrud i USA og et kollaps i tilliden til USA være en katastrofe for hele verden« (se hele LaRouches tale og en kommende tale den **16. september kl. 19:00** dansk tid på www.larouchepac.com).

De økonomiske effekter af orkanen Katrinas hærgen i det sydlige USA kan allerede føles kloden rundt, meget kontant ved benzinpumperne, hvor priserne har taget de største hop i historien. Men de langsigtede virkninger kan blive endnu større. USA har mistet en stor del af sin olieraffineringskapacitet, og for første gang i moderne tid kan der blive tale om faktisk global mangel på raffineret olie. USA's største transportåre, Mississippi-floden, er totalt blokeret. Korn og majs fra det midtvestlige USA sidder på kæmpemæssige flodpramme, og importerede varer fra **Europa** og **Asien** kan ikke komme ind i det centrale USA. Går den amerikanske økonomi fysisk i stå, bryder dollaren og verdensøkonomien sammen.

Også de politiske konsekvenser af Katrina kommer til at være voldsomme. Hele Bush-regeringens stort anlagte nykonservative dagsorden står for fald. Det skrev den konservative britiske avis *The Financial Times* den **3. september**. Ifølge *The Financial Times* kan Katrina-katastrofen blive et afgørende vendepunkt for diskussionen om regeringens rolle i det amerikanske samfund. Det paradigme, der siden **1970'erne** har dikteret mindre regering og stadig større skattelettelse, især under George W. Bush, har elimineret det manøvrerum i de offentlige budgetter, der »kunne have forhindret katastrofen og styrket evnen til at reagere«.

The Financial Times påpegede, at ingeniørkorpset har fået deres bevillinger halveret siden **2001**, og Bush-regeringen vendte fuldstændig det døve øre til, da ingeniørtropperne i Louisiana sidste år bad om **18 mia. dollars** til katastrofe-forebyggelse. Trods øgede forsvarsbevillinger er den amerikanske hær gradvist blevet undermineret, og allerede inden Katrina gik i land, levede over en tredjedel af New Orleans indbyggere under den officielle fattigdomsgrænse. Og hvem havde ventet at læse støtte til **Franklin D. Roosevelt** i finansverdenens hovedorgan, men *The Financial Times* sluttede sin kommentar af med ordene: »Med 1930'ernes New Deal blev det at hjælpe dem, der ikke kunne hjælpe sig selv, en mission, som lagde spiren til en massiv ekspansion af regeringens rolle. Efter en hel generations målrettede indsats har den konservative bevægelse haft held til at kvæle denne mission. I Katrinas skygge synes den succes at have haft en høj pris«.

KRIGSTRUSLEN FORTSÆTTER

Den **19. august** affyrede ukendte gerningsmænd tre **katjuska-raketter** mod de to amerikanske flådefartøjer **USS Ashland** og **USS Kearsarge**, der lå opankret ud for den jordanske havneby **Akaba** ved **Det røde Hav**. Den ene raket slog ned i en nærliggende lagerbygning, den anden passerede mellem de to amerikanske fartøjer, og den tredje raket fortsatte mod israelsk territorium og slog ned lige udenfor lufthavnen i **Elat**. Ingen kom til skade ved angrebene, men var de to amerikanske flådefartøjer blevet ramt, kunne det have udløst en kædereaktion.

Som vi beskrev i forrige nummer af *Prometheus*, ud-

Hør ugentlig orientering på dansk:
www.schillerinstitut.dk

sendte den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** den **27. juli** en advarsel til det internationale samfund om, at kredse i **Det hvide Hus** omkring vicepræsident **Dick Cheney** stod parat til at udnytte en hvilken som helst undskyldning til at indlede et angreb på **Iran**. LaRouche påpegede, at den amerikanske militære overkommando, på direkte ordre fra vicepræsidenten, allerede havde udarbejdet detaljerede planer for et omfattende luftangreb, der under **Bush-regeringens** kontroversielle militærdoktrin kan inkludere anvendelsen af taktiske atomvåben (se også *Prometheus jun. og aug. '05*). Et sådant angreb skulle udløses, hvis **USA** blev udsat for et nyt **11. september**-lignende angreb, uanset om Iran var involveret eller ej. Det fejlslagne raketangrebet på **USS Ashland** og **USS Kearsarge** i **Akaba** kan have været et primitivt forsøg på at gentage »affæren i **Tonkin-bugten**« fra **1964**, hvor USA udnyttede et ikke-eksisterende angreb på amerikanske flådefartøjer til at optrappe krigen i **Vietnam**.

LaRouche anvendte **Babara Tuchmans** klassiske værk fra **1962** om optakten til **1. Verdenskrig**, »*The Guns of August*« (på dansk: »*Kanonerne i August 1914*«), som metafor for den yderst akutte krigstrussel (det samme gjorde præsident **John F. Kennedy** under **Cuba-krisen**. I bogen »*Thirteen Days*« skrev **Robert F. Kennedy**, at præsidenten netop havde læst Tuchmans bog, og at han overfor sin stab gjorde det klart, at han ikke havde i sinde at gentage de europæiske stormagters idioti, så man en gang i fremtiden kunne skrive en lignende bog, med titlen: »Missilerne i Oktober«-red.). Og faren for en ny krig blev i allerhøjste grad sat på den politiske dagsorden i løbet af **august**. Aviser og elektroniske medier i **Europa**, **Asien** og **Mellemøsten** viderebragte hele eller dele af LaRouches pressemeddelelse, og regeringer og ansvarlige politiske kredse rundt om i verden meldte klart ud, at man ikke under nogen omstændigheder ville støtte eller acceptere et amerikansk angreb på Iran.

Da præsident Bush i et interview på israelsk fjernsyn den **12. august** fremsatte sin standardvending om, at »alle muligheder er på bordet«, altså inkl. militærmagt, hvad angår Iran, kom de internationale reaktioner prompte. **Tysklands** forbundskansler **Gerhard Schröder** opfordrede indtrængende Europa og USA til definitivt at tage muligheden for et militært angreb af bordet, og i et interview med avisen *Bild am Sonntag* den **14. august** beskrev han situationen omkring Iran som »yderst alvorlig« og muligheden af et militært angreb som »ekstremt farlig«.

I **Rusland** modtog LaRouches »*The Guns of August*« en bred dækning i pressen, og den **17. august**, under en fælles russisk-kinesisk militærmanøvre, gav præsident **Vladimir Putin** et interview til russiske journalister ombord på krydseren **Peter den Store**. Uden en direkte henvisning til den nye amerikanske militærdoktrin berørte han det mest skræmmende aspekt ved et eventuelt amerikansk angreb på Iran: Faren for anvendelse af taktiske atomvåben. Præsident Putin sagde bl.a.: »Jeg mener, at en sænkning af tærsklen for anvendelsen af atomvåben er en farlig tendens, for det kan friste nogen til at anvende dem. Hvis det sker, kan næste skridt følge efter – anvendelsen af endnu kraftigere atomvåben, som igen kan lede til en atomkrig. Det her er en yderst

farlig tendens i hovederne på visse politikere og militærrepræsentanter.«

Og præsident Putin har sammen med den øvrige verden noget at have bekymringen i. Samme dag, den **17. august**, kunne man i den konservative amerikanske avis *The Washington Times* læse en artikel af **Helle Dale**, leder af **Alison Centeret for Udenrigspolitiske Studier**, der betegnede Irans beslutning om at genstarte atomanlægget i **Isfahan** som en »udfordrende handling«. Helle Dale foreslog, at alle europæiske investeringer og lånegarantier til Iran øjeblikkelig suspenderes og følges op af »trusler om en amerikanskleddet international militæraktion«, der »vil inkludere anvendelsen af robuste atomvåben, der går dybt i jorden, designet til at ødelægge tunneller.«

Endnu mere skræmmende var et telefoninterview med den pensionerede amerikanske general **Paul E. Vallely**, som **William Jones**, korrespondent i Det hvide Hus for *Prometheus'* samarbejdspartner *Executive Intelligence Review*, foretog den **15. august**. General Vallely er i dag chef for militærkomiteén i **Frank Gaffneys Center for Sikkerhedspolitik**, og medlem af den neokonservative tænketank, **Iran Policy Committee**, samt hyppigt optrædende militærekspert på **Robert Murdochs** rabiate neokonservative tv-kanal *FOX TV News*. Under samtalen med William Jones gjorde general Vallely det klart, at Bush-regeringen, efter hans mening, burde søge en direkte konfrontation med regimet i **Teheran**. Et af midlerne kunne være en amerikansk flådeblokade af **Hormuzstrædet**, der hurtigt ville lamme den iranske olieeksport og fødevarerimport. Det ville i general Vallelys verden fremprovokere et desperat iransk modtræk, der kunne udløse den militærkonflikt, som alligevel kommer på et eller andet tidspunkt. Og hvad angår **Vestens** såkaldte konfrontation med den islamiske verden, havde generalen følgende forslag: »En anden ting vi arbejder på nu er en atomafskrækkelse overfor det radikale **Islam**, meget lig den vi havde under **Den kolde Krig**, hvor vi sagde til russerne, at hvis I affyrer så meget som en enkelt [atomraket], så bliver ti af jeres byer udraderet, o.k.? Vi må på en eller anden måde fortælle det radikale Islam, at er der bare det mindste tegn på, at blot en enkelt atombombe har fundet vej til USA, så vil **Mekka** og **Medina** blive til sand. Der vil aldrig igen komme en hajj [pilgrimsfærd-red.]. Og de skal jo gennemføre mindst en hajj i deres levetid (siger han grinende). Ikke at vi ville gøre det, men faktum er, at vi bliver nødt til at indgyde Guds frygt i dem. Det er det eneste, de forstår. Har du læst **Ken Timmermanns** nye bog?« (»*Countdown to Crisis: The Coming Nuclear Showdown with Iran*«, »*Nedtælling til Krise: Den Kommende Atomkonfrontation med Iran*«-red.).

OKKULTE »SKE-BØJERE« I UNIFORM

Hvem er denne general **Paul E. Vallely** egentlig? *Prometheus'* samarbejdspartner *Executive Intelligence Review* har gravet i egne og andres arkiver og talt med ledende kredse i det amerikanske militær og fundet et svar, der også delvist besvarer nogle af de alvorlige spørgsmål, som **Lyndon LaRouches** pressemeddelelse »*The Guns of August*« gav anledning til: »Er der virkelig kredse i USA, som kunne tænkes selv at udløse et nyt **11. september**-terror-

Paul Vallely

angreb med det formål at fremprovokere et amerikansk atomangreb på **Iran**?« »I så fald, hvem er de?«

Imidten af august gav Lyndon LaRouche interviews til de to store lokale amerikanske radiostationer *WLIB* og *TRNS* samt den libanesiske satellitfjernsynsstation *NewTV SAT*. Her satte han navn på de kredse i det amerikanske militærapparat, der kunne være gale nok til at udløse et atomragnarok. LaRouche kaldte dem »the spoon-benders«, »skebøjjerne«. Betegnelsen dækker over en kreds af højtstående officerer, der siden slutningen af **70'erne** og begyndelsen af **80'erne** har indsluset ganske bizarre og okkulte forestillinger og arbejdsmetoder i forskellige afdelinger af de amerikanske væbnede styrker og den militære efterretningstjeneste. I dag er disse kredse nært tilknyttet det politiske apparat omkring vicepræsident **Dick Cheney**, og deres metoder er bl.a. dukket op i forbindelse med torturanklagerne imod den amerikanske hær for behandling af fangerne på **Guantanamo-basen** på **Cuba** og i **Abu Ghraib-fængslet** i **Irak**. Og som det fremgår af det følgende, krydser »ske-bøjjerne« på uhyggelig vis spor med flykaprerne fra den **11. september 2001**.

Prometheus bringer her et koncentrat af fire artikler som *Executive Intelligence Review*, *EIR*, bragte den **26. august**. Vil man have en fyldigere og mere detaljeret version af denne tankevækkende beretning (på engelsk), kan man bestille det pågældende nummer af *EIR* fra *Prometheus'* redaktion.

I slutningen af **1980** stod den daværende oberst **Paul E. Vallely** sammen med major **Michael A. Aquino** som forfatter til et kontroversielt diskussionsoplæg, der skabte røre i den amerikanske hær. Rapporten bar titlen »*From PSYOP to MindWar: The Psychology of Victory*«, »*Fra Psykologiske Operationer til Sindets Krig: Sejrens Psykologi*«, og indeholdt en nietziansk forestilling om vedvarende psykologisk krigsførelse imod både venner og fjender. Ifølge Vallely og Aquino starter den strategiske krig om sindet, »*MindWar*«, i det øjeblik krigen anses for uundgæelig. Med alle midler skal der straks føres psykologisk krigsførelse imod fjendens soldater, allerede inden de har fået uniformen på. For det er i deres hjem og vante omgivelser, de er lettest påvirkelige. Men »*MindWar*« skal ramme alle krigens deltagere – også USA's egen befolkning, som skal styrkes, alt imens fjenden svækkes. Og der er ikke kun tale om den sædvanlige propaganda og modpropaganda via nyhedsmedier, flyveblade radioudsendelser etc. Skjulte meddelelser, der rammer underbevidstheden, lavfrekvente radiobølger, ioniserende atmosfæren og meget andet skal tages i anvendelse for at påvirke venners og fjenders fysiske og psykiske hjernevirksomhed. I oberst Vallelys og major Aquinos hoveder besidder sådanne metoder lige så magisk en kraft som **kong Arthurs** legendariske sværd, »*Excalibur*«. Det skriver de i hvert fald i rapporten.

Oberst Vallely og major Aquino var blevet inspireret til deres »*MindWar*« af en anden rapport udarbejdet af oberstløjtnant **John B. Alexander**, der blev trykt i magasinet *Military Review* i **december 1980**, under overskriften »*The New Mental Battlefield: Beam Me Up, Spock*«, »*Den Nye Mentale Krigsskueplads*»

John B. Alexander

»*Strål Mig Op, Spock*« (**Spock** var den spidsørede figur i **60'ernes** science fiction tv-serie »*Star Trek*«, hvor man

Oberstløjtnant Jim Channon var en af de første fortalere for »New Age« i militæret i slutningen af 1970'erne.

hyppigt transporterede rumskibets officerer til og fra fremmede planeter ved at omdanne deres kroppe til stråler –red.). I fuldt alvor foreslog oberstløjtnanten, at den amerikanske hær og efterretningstjeneste i fremtiden skulle benytte sig af **ESP** (extra-sensory perception, oversanselige bevidsthedsindtryk), parapsykologi, psykokenesis (flytte ting ved tankens kraft –red.) og andre okkulte færdigheder, som ellers kun blev dyrket i hippiernes forestillingsverden.

Og oberstløjtnant Alexander var ikke alene med sine ønsker om, at USA's militær skulle tage skridtet ind i en ny tidsalder, en »New Age«. I 1977 skrev en nyligt hjemvendt veteran fra **Vietnam-krigen**, oberstløjtnant **Jim Channon**, til den daværende vicesstabschef i den amerikanske hær, generalløjtnant **Walter Kerwin**, og foreslog, at de væbnede styrker, i lyset af nederlaget i Vietnam, blev »listigere« og dristigere i sine arbejdsmetoder. Forslaget faldt i god jord, og med penge på lommen fra **Pentagon**, rejste oberstløjtnant Channon de følgende to år rundt til **150** forskellige grupper indenfor det amerikanske »flower-power«, »hippie«- og »New Age«-miljø for at lære sig alt om »højere bevidsthedsniveauer« og meget mere. En af de grupper, der fik besøg af oberstløjtnanten, var det såkaldte **Esalen Institut** i **Californien**, et alternativt psykologisk eksperimentarium, der med og uden psykedeliske stoffer af enhver art, arbejdede med sindelagskontrol og hjernevask. En af dem, der også havde

passeret gennem Esalen Institutet, var den kultiske masse-morder **Charles Manson**, kort før han udløste sit blodige »**Helter Skelter**« i **august 1969**.

I **1979** præsenterede oberstløjtnant Jim Channon sine erfaringer til den militære topledelse i en **125-siders** rapport med titlen: »*The First Earth Battalion*«, »*Den Første Jord-Bataljon*«. Selv om rapporten var holdt i et blomstrende hippiesprog, man skal eksempelvis i fremtiden være »potentiale-orienteret« i stedet for »missionsorienteret« og søge mod »ikke-destruktive kontrolmetoder« etc., så foreslog Channon en række »ikke-dræbende kampmetoder«, som hæren faktisk har taget i anvendelse, bl.a. høj atonal musik som psykologisk kampmiddel, orientalske kampsportsmetoder, spiritualistiske instruktionsmetoder og en lang række eksperimenter med psykoelektronik og andre metoder til at gøre fjenden ukampdygtig.

Oberstløjtnant John B. Alexander fremlagde Channons forestillinger om »Den Første Jord-Bataljon« for chefen for den amerikanske hærs efterretnings- og sikkerhedskommando, **INSCOM**, general **Albert Stubblebine III**. Og generalen tog hvert et ord til sig. Faktisk bliver han så grebet af Alexanders og Channons ideer, at han overbeviser sig selv om, at han med den rette psykiske træning kunne blive i stand til at gå igennem lukkede døre og massive vægge (atomer består jo hovedsagelig af tomt rum). Trods flere års træning har den ihærdige general dog aldrig fået andet end en blodtud ud af at vandre gennem vægge (det fortæller han selv om til forfatteren **Jon Ronson** i bogen »*The Men Who Stare At Goats*«, »*Mændene, der stirrer på Geder*«).

Albert Stubblebine III

Men general Stubblebine satte en række okkulte operationer i gang i INSCOM's hovedkvarter i **Fort Mead, Minnesota**, herunder en hemmelig enhed af »synske spioner«. Disse operationer bredte sig til andre dele af de væbnede styrker, og da man i **1983** skabte den særlige eliteenhed **Task Force Delta**, kunne man samle op mod **300** okkulte officerer til møder på **Fort Leavenworth** i **Kansas**. Men man hentede også »ske-bøjere« udefra. Blandt dem den

»SKE-BØJEREN« URI GELLER

Uri Geller blev kendt i Danmark i midten af 70'erne, da han optrådte på TV med sine ske- og gaffelbøjetricks. I begyndelsen af 80'erne blev han indrullet i oberstløjtnant John D. Alexanders og general Albert Stubblebines »Særlige Operationer«. På Gellers egen hjemmeside ligger en

artikel af Alexander, der bl.a. beskriver en sammenkomst i hans lejlighed i Alexandria, Virginia, hvor general Stubblebine og andre stabsmedlemmer fra hærens efterretnings- og sikkerhedskommando, INSCOM, eksperimenterede lystigt med psykisk »metalbøjning«. På billedet til højre ses Uri Geller sammen med USA's daværende vicepræsident Al Gore, Ruslands viceudenrigsminister Juli M. Vorontsov, den nationale sikkerhedsrådgiver Anthony Lake og senator Claiborne Pell under nedrustningsforhandlinger i Geneve. Gellers opgave var at »mentalt bombardere« Vorontsov, så han underskrev traktaten. Det gjorde han.

Ziad Jarrah

Marwan al-Shehhi

»HAN VAR SOM LUKE SKYWALKER«

Den levende legemliggørelse af »supersoldaten« fra »Den Første Jord-Bataljon« hedder **Bert Rodriguez**. I april 2001 vandrede en ny elev ind af døren til Rodriguez' fitnesscenter **US 1** i **Dania Beach, Florida**. Hans navn var **Ziad Jarrah**, og han præsenterede sig som libanesisk forretningsmand, der havde behov for at lære lidt selvforsvar. Hvordan han havde fundet frem til netop Bert Rodriguez, melder historien intet om. Men Rodriguez og Jarrah kom hurtigt godt ud af det med hinanden.

Rodriguez oplærte Jarrah i forskellige kvælertag og »kamikaze-ånd«, så han fik en »indre kode«, han var »rede til at dø for«. Rodriguez beskrev Jarrah således: »Ziad var som Luke Skywalker. Du ved, der hvor Luke skal gå ud på den usynlige gangbro? Man er nødt til at tro på, at den er der. Og hvis du tror, den er der, så er den der. Joh, Ziad troede på det. Han var som Luke Skywalker«.

Bert Rodriguez trænede Ziad Jarrah i seks måneder. Han forærede ham sine egne lærebøger om knivkamp. Dem delte Jarrah med sin ven og bofælle **Marwan al-Shehhi**. Den **11. september 2001** tog Ziad Jarrah kontrollen over **United Airlines fly 93**, som styrtede ned på en mark i **Pennsylvania**. Marwan al-Shehhi bemægtigede sig kontrollen over **United Airlines fly 175**, som bragede ind i det sydlige tårn i **World Trade Center** i **New York**.

israelske showmand **Uri Geller**, der i **70'erne** underholdt danske tv-seere med at bøje skeer og gafler i den bedste sendetid, lørdag aften.

Samme år præsenterede general Stubblebine Alexanders og Channons visioner for lederne af den amerikanske hærs **Special Operations, Særlige Operationer**, på **Fort Bragg** i det nordlige **Californien**. Det blev ikke den store succes. Eller rettere, sådan så det ud for general Stubblebine. I virkeligheden havde man på Fort Bragg haft sit eget omfattende program for mærkværdige operationer siden begyndelsen af **1978**.

Et af dem var »**The Goat Lab**«, »**Gede-laboratoriet**«, hvor geder blev fløjet ind fra **Centralamerika**, og udsat for alskens rædsler som brækkede lemmer, skudsår, amputationer og andre krigsskader, som militærlægerne så øvede sig på at reparere i lazaretterne. Andre gange fik de stakkels geder struben bortopereret, så de ikke længere kunne bræge, og så blev de overgivet til afdelingen for psykologisk krigsførelse. Her forsøgte særligt uddannede elitesoldater helt bogstaveligt at stirre dem ihjel. Koncentreret tankeoverførelse skulle få deres hjerter til at stoppe (det beskrives i detaljer i Jon Ronsons veldokumenterede bog »**The Men Who Stare At Goats**« fra **2004**).

Ud over »Gede-laboratoriet« var Fort Bragg også hjemsted for »**The Jedi Warriors**«, »**Jedi-krigerne**«, opkaldt efter »de gode kræfter« i **George Lukas'** stjernekrigsfilm. I fuld overensstemmelse med ideernes i Jim Channons »Den Første Jord-Bataljon« blev »jedi-krigerne« oplært i orientalsk kampsport og meditationsteknik sideløbende med et nærmest overmenneskeligt fysisk træningsprogram. Eksterne eksperter udviklede soldaternes »telepatiske evner« gennem Zen-meditation, og »New Age«-psykologen **Stuart Heller** blev hentet ind fra rumforskningsorganisationen **NASA** for at oplære dem i streskontrol.

Under efterforskningsarbejdet til bogen »**The Men Who**

Stare At Goats« fik Jon Ronson lejlighed til at spørge Stuart Heller, om han kunne nævne bare en enkelt soldat, som efter hans mening kom tæt på at levendegøre ideerne i »Den Første Jord-Bataljon«. Heller svarede uden tøven: »**Bert Rodriguez**«. Og Heller fortsatte: »Bert er en af de mest åndelige fyre, jeg nogensinde har mødt. Nej, åndelig er det forkerte ord. Han er okkult. Han er som en vandrende legemliggørelse af døden. Han kan stoppe dig på afstand. Han kan påvirke fysiske begivenheder alene med sin psyke. Hvis han fanger din opmærksomhed, kan han stoppe dig uden at røre dig.«

I april 2001 vandrede en ny elev ind af døren til Bert

Rodriguez' fitnesscenter **US 1** i **Dania Beach, Florida**. Hans navn var **Ziad Jarrah**, og han præsenterede sig som libanesisk forretningsmand, der havde behov for at lære lidt selvforsvar. Hvordan han havde fundet frem til netop Bert Rodriguez, melder historien intet om. Men Rodriguez og Jarrah kom hurtigt godt ud af det med hinanden. Rodriguez har beskrevet sin elev som »meget ydmy, meget stille, i god form og meget omhyggelig«. Rodriguez oplærte Jarrah i forskellige kvælertag og »kamikaze-ånd«, dvs. hvordan man skaber sig en »indre kode«, man er rede til at dø for. Og Rodriguez beskrev Jarrah således: »Ziad var som **Luke Skywalker**. Du ved, der hvor Luke

skal gå ud på den usynlige gangbro? Man er nødt til at tro på, at den er der. Og hvis du tror, den er der, så er den der. Joh, Ziad troede på det. Han var som Luke Skywalker«.

Bert Rodriguez trænede Ziad Jarrah i seks måneder. Han forærede ham nogle bøger om knivkamp, som han selv havde skrevet. Dem delte Jarrah med sin ven og bofælle **Marwan al-Shehhi**. Den **11. september 2001** tog Ziad Jarrah kontrollen over **United Airlines fly 93**, som styrtede ned på en mark i **Pennsylvania**. **Marwan al-Shehhi** bemægtigede sig kontrollen over **United Airlines fly 175**, som bragede ind i det sydlige tårn i **World Trade Center** i **New York**.

Efter terrorangrebene i **New York** og **Washington** den

Peter Schoomaker

11. september 2001 blev både Uri Geller og den pensionerede oberstløjtnant Jim Channon kaldt tilbage som konsulenter for hærens **Særlige Operationer**. I begyndelsen af 2004 deltog Channon i en række møder med generalstabschef **Peter Schoomaker**. Schoomaker var chef for de Særlige Operationer på Fort Bragg, dengang »Gede-laboratoriet« og »jedi-ridderne« kørte for fuld damp. Nu sidder han i den allerøverste ledelse af de amerikanske væbnede styrker.

Det samme gjorde indtil for nylig en anden tidligere øverstkommanderende for de Særlige Operationer, general **Wayne Downing**. Han havde kommandoen over de specialenheder, der i **december 1989** anvendte øredøvende satanisk rockmusik som psykologisk krigsførelse imod **Panamas** diktator general **Manuel Noriega**, da denne havde søgt tilflugt i **Vatikanets** ambassade. Efter terrorangrebene den **11. september** blev general Downing udnævnt til særlig antiterror-rådgiver i **Det nationale Sikkerhedsråd**, men ifølge velinformerede kilder i den amerikanske hær forlod han **Det hvide Hus**, efter **Den militære Overkommando** havde afvist hans »**Downing-plan**« for invasionen af **Irak**, som det »rene galskab«. General Downing havde forstillet sig, at det kun ville kræve ca. **25.000 mand** at besætte Irak, efter landet var blevet udsat for en massiv »skræk og rædsel« bombekampagne.

Wayne Downing

En tredje forhenværende leder af de Særlige Operationer på Fort Bragg er også højt på strå. General **William Boykin** blev i **juni 2003** udnævnt til rådgivende viceminister for forsvarsministeriets efterretningsafdeling. Få uger efter sin udnævnelse kom Boykin i mediernes søgelys, da han kaldte USA's invasion af Irak for et kristent korstog, **Islam** for en satanisk religion, og fremførte den opfattelse, at det var Gud, der havde sat George W. Bush i Det hvide Hus. Efter tiden som leder af Særlige Operationer overtog han kommandoen over antiterror-elitestyren, **Delta Force**. Det var fra denne post han ledede specialtropperne under den berømte »**Black Hawk Down**« operation i **Mogadishu, Somalia, 1993**, hvor flere amerikanske soldater mistede livet. Her blev et af oberstløjtnant John B. Alexanders »ikke-dræbende våben«, et »klæbrigt skum«, afprøvet med rungende fiasko.

Men skal ikke lade sig narre af Jim Channons og John B. Alexanders hippieagtige forestillinger om »ikke-dræbende våben«. Under en høring i **Europa-Parlamentet** i **1998** betegnede **Det Internationale Røde Kors** »ikke-dræbende« våben som våbentyper, der har dødelig effekt på under **25%**. Men disse våben, der typisk inkluderer forskellige typer af lasere, lavfrekvenssystemer, kemiske og biologiske våben samt lydchokvåben, kan skabe permanente skader som blindhed, døvhed, ødelæggelse af mave-tarmsystemet m.m., og bør derfor efter Røde Kors' mening omfattes af nye internationale konventioner.

Oberstløjtnant Jim Channon har overfor Jon Ronson bekræftet, at mange af de forslag til psykologisk krigsførelse og forskellige former for »ikke-dræbende« fysisk og psykisk kontrol, som er beskrevet i »Den Første Jord-bataljon«, nu

optræder i rapporter om tortur i de amerikanske fængsler på Guantanamo, i Abu Ghraib i **Bagdad** og det mindre kendte **al Qaim** nær den syriske grænse i Irak. Ifølge en artikel i det amerikanske ugemagasin *The New Yorker* den **11. juli 2005**, var det psykologer fra det særlige krigsfange- og tortur-overlevelseshjælpsprogram **Survival, Evasion, Resistance and Escape, SERE**, på Fort Bragg, der bragte disse metoder til anvendelse under afhøringerne på Guantanamo. Psykologerne fra SERE udgjorde kernen i de »adfærdsvidenskabelige konsulenthold«, **Behavioral Science Consultation Teams, BSCT**, kaldet »**Biscuits**«, der stod for både afhøring og den almene »psykologiske bearbejdning« af fangerne. Og på direkte opfordring fra forsvarsminister **Donald Rumsfeld** var det generalmajor **Geoffrey Miller**, som bragte disse »Biscuits« med til først Guantanamo og siden Abu Ghraib.

I flere måneder har det amerikanske forsvarsministerium Pentagon desperat kæmpet imod et sagsanlæg ved retten i **New York**, anlagt af den amerikanske borgerrettsorganisation, **ACLU**. ACLU vil have rettens ord for, at Pentagon skal frigive i alt **87** billeder og **fire** videobånd, som viser en hårdrejsende tortur imod fangerne i Abu Ghraib, der langt overgår de torturbilleder, der sidste år sendte chokbølger gennem hele verden. Advokater, som har set billederne, har kaldt billederne direkte »sataniske«.

Og den betegnelse kan i bogstaveligste forstand være langt mere passende, end de fleste har fantasi til at forestille sig. **Fem år** før den daværende oberst Paul E. Vallely satte sig

Abu Ghraib-fængslet

ved skrivemaskinen for at nedfælde den føromtalte rapport, »*From PSYOP to MindWar: The Psychology of Victory*«, havde hans medforfatter, major Michael A. Aquino, stiftet kulten **The Temple of Set**, en satanisk organisation, der skulle afløse **Anton Szandor LeVays Church of Satan, Satans Kirke**.

Op gennem **80'erne** blev major Aquino og hans Temple of Set genstand for en række skandaler omkring hærens brug af sataniske metoder, og Aquino selv var blandt de hovedmistænkte i flere omfattende pædofilisager med **hundrede** af misbrugte børn, herunder børn af det militære personale ved **Presidio-kasernen** udenfor **San Francisco**. I **august 1987** blev major Aquinos hjem i **Russian Hill**, der også fungerede som kirke for The Temple of Set, ransaget af San Franciscos politi. Et af de i alt **58** børn, som var blevet misbrugt af en baptistpræst ved navn **Gary Hambright**, havde givet en detaljeret beskrivelse af Aquinos særprægede hjem. Politiet beslaglagde **38** videobånd og fotografier. Aquino blev al-

Michael A. Aquino med sin kone

drig sigtet, og i **1988** droppede statsanklager **Joseph Russonielle** anklagerne imod Hambricht, af »mangel på beviser«. Et år senere sendte den amerikanske hær en opfordring til forældrene til **56** af de implicerede børn om at lade deres børn HIV-teste, da Hambricht var blevet testet positiv. Samme år var Aquino og hans kone **Lilith** genstand for nye anklager om børnemishandling, denne gang i nærheden af Fort Bragg.

Under en officiel tjenesterejse til **Tyskland** i **NATO-regi**, afholdt major Michael Aquino den **10. oktober 1983** en satanisk messe på slottet **Wewelsburg** i **Bayern**. SS-general **Heinrich Himmler** havde i sin tid betegnet **Wewelsburg** som »verdens centrum«, og i slottets »dødshal« kunne man hidkalde **Mørkets Kræfter**. På det tidspunkt var The Temple of Set allerede blevet sprængt i to grupper på grund af Aquinos åbenlyse flirten med nazismen.

Executive Intelligence Reviews eksponering af »skebøjernerne« er blevet mødt med tilfredse reaktioner fra mange kredse i Washington og det amerikanske militær. Og mere kan være på vej op i lyset. Den **16. august** afslørede *The New York Times* et superhemmeligt program under Særlige Operationer kaldet »**Able Danger**« (noget i retning af »Kapabel Fare« -red.) der længe inden den **11. september** havde opsporet terroristen **Mohammed Atta**. Men forsvarsministeriets jurister ville ikke tillade, at oplysningerne blev givet til **FBI**. De »særlige operationer« måtte ikke afsløres. Der kommer helt sikkert mere om den sag.

DET TYSKE SKÆBNEVALG

Den **24. og 25. august** kunne de tyske vælgere se **Helga Zepp-LaRouche**, **Schiller Instituttets** internationale formand og partiet **BüSo's** kanslerkandidat til forbundsvalgvalget den **18. september**, tone frem på skærmen på de landsdækkende tv-stationer **ARD** og **ZDF**. I en valg reklame slog hun til lyd for, at **Tyskland** igen tager kontrollen over sin økonomiske politik gennem en tilbagevenden til **D-marken**, som svar på det truende globale finanssammenbrud, der bl.a. kan udløses af spekulationsboblen på boligmarkederne og de hastigt stigende oliepriser. Disse økonomiske realiteter er også årsagen til vicepræsident Cheneys brændende ønsker om at kunne bruge et kommende terrorangreb på USA til at iværksætte et militært angreb på **Iran**.

Kanslerkandidaten betonedede, at krigsfarens og det truende økonomiske sammenbrud kun kan afværges gennem et internationalt samarbejde for et nyt **Bretton Woods**-finanssystem og ved at bruge den tyske stabilitetslov fra **1967** og en genfødt tysk D-mark til at skabe storstillede investeringer, der kan skabe **10 millioner** nye produktive arbejdspladser i Tyskland (kan ses på www.bueso.de).

I en udtalelse den **28. august** fremhævede **Lyndon LaRouche** vigtigheden af Helga Zepp-LaRouches kandidatur, og at både Tyskland og resten af **Europa** hænger i en tynd tråd. Kun hvis de temaer, hun har rejst i sin underfinansierede valgkamp, bliver taget op af kansler **Gerhard Schröder**, er der håb om at undgå et totalt sammenbrud i Europa under ledelse af **Angela Merkel** og andre neokonservative.

Jonathan og Rosa Tennenbaum i diskussion med nogle af LYM-kadreskolens deltagere under en pause.

LYM-KADRE SKOLE I HÄSTVEDA

Den danske afdeling af **LaRouches Ungdomsbevægelse**, **LYM**, afholdte den **5.-7. august 2005** en kadreskole (dvs. et intensivt videnskabeligt weekend-seminar) under afslappede former i den lille sydsvenske by **Hästveda**. De fleste fuldtidsaktive medlemmer af LYM allerede var draget til **Tyskland**, så det var en eksklusiv gruppe af nye kontakter til LYM, der fik fornøjelsen af foredrag og diskussion med to gæster fra **Schiller Instituttets** kontor i Berlin: **Jonathan Tennenbaum**, der i årtier har været en af LaRouches tætteste videnskabelige medarbejdere og hans hustru **Rosa Tennenbaum**, der har skrevet mange artikler om den klassiske kultur og uddannelsens rolle i at skabe en ny renaissance. Jonathan Tennenbaum holdt to foredrag: »*Et nyt syn på universet*« og »*Videnskab og den amerikanske revolution*« som begge var med til at indgyde deltagerne den form for videnskabelig begejstring og nysgerrighed, overfor det univers vi befinder os i, som er nødvendig, hvis vi skal gøre nye store videnskabelige landvindinger. Rosa Tennenbaum talte om »*Oligarkisme og republikanisme*« og gav en »tour de force« gennem kampen mellem disse to diametralt modsatte menneskesyn, som er den røde tråd gennem de sidste mange tusinde års historie.

Den danske formand for Schiller Instituttet, **Tom Gillesberg**, viste i sit foredrag »*Henry C. Carey og hans bog Harmony of Interest*« (»Interessefællesskabet«), hvorledes **Carey i 1850'erne** videnskabeligt dokumenterede, at frihandel gjorde den amerikanske befolkning fattigere og protektionisme den rigere, stik imod de forestillinger, der var udbredt i medierne og i befolkningen. Endelig holdt **Feride Gillesberg** et diskussionsoplæg »*Søgen efter lyksalighed*« om **Leibniz'** lyksalighedsbegreb, der lå til grund for den amerikanske uafhængighedserklærings ord, om at alle mennesker har retten til »liv, frihed og søgen efter lyksalighed«. Efter alle foredragene var der intense diskussioner. På www.schillerinstitut.dk/haestveda.htm kan foredragene og de efterfølgende diskussioner (begge på engelsk) høres.

En del af deltagerne på kadreskolen tog senere til Tyskland, for sammen med resten af den europæiske LYM-bevægelse at være med i kampen om **Europas** fremtid.

Prometheus udgives hver måned af **Schiller Instituttet**, Postboks 2613, 2100 København Ø, tlf: 35 43 00 33, Giro 564-8408, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk. **Prometheus** er en videreførelse af **Agro-Nyt**, som udkom fra marts 1989 til oktober 2004. Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell og Executive Intelligence Review News Service. Abonnement: 1 år: 2.000 kr. – 6 mdr.: 1.000 kr. – 3 mdr.: 600 kr. *Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse.*

ISSN: 1604-2840 Eget tryk